ՀՈՒՅՍ

ԻՆՉ ՉԷ ՀՈՒՅՍԸ:

Հռ. 8:24-25 – բայց այն հույսը, որ տեսանելի է, հույս չէ, քանի որ այն, ինչ որևէ մեկը տեսնում է, էլ ինչպե՞ս կհուսա:

ԻՆՉ Է ՀՈՒՅՍԸ:

*Եբր. 3:6 - ...հույսի **համարձակությունը** եւ պարծանքը մինչեւ վերջը հաստատ բռնենք:*

*Եբր. 6:11 - որ հույսը **հաստատ** մնա մինչեւ վերջը:*

*Եբր. 6:18-19 – ...հաստատուն մխիթարություն ունենանք, մենք որ ապավինեցինք մեր առջեւը դրված հույսը բռնելու. 19 Որ հաստատ եւ **անշարժ խարիսխի պէս** ունինք մեր անձի համար. որ եւ մտնում է վարագուրի ներսի կողմն էլ...*

Եբր.10:23 -Պինդ բռնենք հույսի դախանությունն՝ անսայթաք. որ հաւատարիմ է խոստացողը:

ԿԵՆՏՐՈՆԱՑՈՒՄ.

Գործք Առաքելոց 27-ում մենք մի հետաքրքիր պատմության: Խոսքը Պողոսի Հռոմ ճանապարհորդության մասին է: Առաջին դարում դա երկար ճանապարհորդություն էր՝ Իսրայելից Իտալիա: Պողոսը հայտնվել էր Ֆետոսի դատարանում և այժմ նրան ուղարկում էին կայսերի առջև: Պողոսին դրեցին հռոմեական պահակախմբի կալանքի տակ և տեղափոխեցին բեռնատար նավ՝ այլ բանտարկյալների հետ միասին Հռոմ գնալու ճանապարհին:

Այս պատմության մեջ հետաքրքիրն այն է, որ այն պատկերում է կյանքը: Պողոսը զգուշացրեց նավի անձնակազմին և տիրոջը, որ խելամիտ չէ նավարկել: Սեզոնը շատ ուշ էր, բայց նրանք չլսեցին: Մենք հաճախ ենք հայտնվում դժվարությունների, եթե ոչ՝ վտանգի մեջ՝ ուրիշների սխալ ընտրության պատճառով: Այդ ամենադժվար պահին, Պողոսը պահպանեց իր հանգստությունը, որովհետև նա երկինք էր նետել իր ՀՈՒՅՍԻ ԽԱՐԻՍԽԸ:

Փոթորկի ժամանակ հույս ունենալու մեր կարողությունը ուղղակիորեն կախված է նրանից, թե ինչի վրա ենք մենք խարսխված: Եթե դուք կռվում եք փոթորկված ծովի հետ, մինչդեռ խարսխված եք ձեր ուժերին, հավանաբար բախվելու եք հուսահատության: Այնուամենայնիվ, եթե դուք խարսխված եք հսկայական, անշարժ ժայռի վրա, կարող եք խաղաղությամբ հանգստանալ՝ անկախ նրանից, թե ինչ է կատարվում ձեր շուրջը:

Գործք Առաքելոց 27.14-ի այսօրվա ուղերձում ասվում է, որ նրանք հանդիպեցին մի ահեղ փոթորկի: Այս բռնի պայքարում, նավը ենթարկում է զանգվածային հարվածների, այնքան, որ անձնակազմը ստիպված է լինում բեռների մեծ մասը նետել նավից: Փոթորիկը տևեց 14 օր. Նաև լինում են պահեր մեր կյանքում նման խավար գիշերներ, երբ փոթորկի համակարգը մեզ ժամերով արթուն է պահում:

Նրանք բաց ծովում այս փոթորկի մեջ էին 14 օր, և այս հուսահատության պահին Պողոսը բացահայտում է իր հույսի խարիսխը.

ՍՈՒՐԲԳՐԱՅԻՆ ՀԱՏՎԱԾ. ԳՈՐԾՔ. 27.13-29

13 Եւ երբոր հարաւի քամին մեղմօրէն փչեց, կարծում էին թէ իրանց նպատակին կ՚հասնեն. Եւ ճանապարհ ընկած անցնում էին Կրետէի մօտովը:

14 Շատ ժամանակ չէր անցել, երբ կղզու կողմից մի մրրկահողմ բարձրացավ, որ Եվրացիկլոնե էր կոչվում:

17 ապա պարաններ օգտագործեցին և նավի տակից անցկացնելով՝ կապեցին. խարիսխը ծովը իջեցրին և այդպես տարուբերվում էին:

18 Մինչ մենք փոթորկից շատ նեղություն էինք կրում, հաջորդ օրը նրանք սկսեցին բեռները ծովը գցել:

*20 Երբ բազում օրեր ո՛չ արև էր երևում, ո՛չ էլ աստղեր, վատ եղանակն էլ շարունակվում էր, ազատվելու **մեր** ողջ հույսը կտրվեց:*

- ***Պատկերացնու՞մ եք, թե ինչ կլիներ, եթե Պողոսը թողներ Տիրոջը և հրաժարվեր իր ծառայությունից:***
- ***Նոր Կտակարանը ունի 27 գիրք, որոնցից Պողոսը գրել է 14-ը:***

Բ Կոր. 11:24-28 – 24 Հրեաներից հինգ անգամ քառասունից մեկով պակաս հարված եմ ընդունել: 25 Երեք անգամ խարազանվել եմ, մեկ անգամ քարկոծվել, երեք անգամ նավաբեկության ենթարկվել, մի ցերեկ ու գիշեր ծովի անդունդի մեջ եմ մնացել: 26 Բազմաթիվ ճանապարհորդություններ. վտանգներ գետերից, վտանգներ ավազակներից, վտանգներ ազգակիցներից, վտանգներ հեթանոսներից, վտանգներ քաղաքում, վտանգներ անապատում, վտանգներ ծովում, վտանգներ սուտ եղբայրներից: 27 Հոգնություն ու աշխատանք՝ բազմիցս արթուն մնալով, քաղցի ու ծարավի մեջ, բազմիցս ծոմի մեջ, ցրտի ու մերկության մեջ: 28 Մյուս նեղություններից զատ ինձ վրա է կիտվում բոլոր եկեղեցիների ամենօրյա հոգսը:

*...փրկվելու **մեր** ողջ հույսը կտրվեց:*

ՄԻ ՀԱՆՁՆՎԵՔ

Գործք. 27.23-26 – 23 Քանի որ այս գիշեր ինձ երևաց հրեշտակը այն Աստծու, որին ես պատկանում եմ և պաշտում եմ, 24 և ասաց. "Մի՛ վախեցիր, Պողո՛ս, դու պետք է կայսերի առաջ կանգնես, և ահա բոլոր նրանց, ովքեր քեզ հետ նավարկում են, Աստված քեզ է շնորհել": 25 Դրա համար քաջալերվե՛ք, մարդի՛կ, որովհետև հավատում եմ Աստծուն, որ կլինի այնպես, ինչպես որ ինձ ասվեց: 26 Սակայն պետք է մի կղզի ընկնենք:

Գործք. 27.44 – ...և այդպես բոլորն էլ ցամաք ելան և փրկվեցին:

Բ Կոր.1:10-11– 10 Նա է, որ այնպիսի՜ մահից փրկեց մեզ ու դեռ փրկելու է: 11 Նրա վրա հույս ունենք, որ տակավին փրկելու է՝ մեզ համար ձեր արած աղոթքի օգնությամբ...

1. ՀՈՒՍԱԼՈՎ ՀԱՎԱՏԱՑԵՔ:

ՀԱՎԱՏՔԸ ՆԵՐԿԱ ԺԱՄԱՆԱԿ Է, ՄԻՆՉԴԵՌ ՀՈՒՅՍԸ ԱՊԱԳԱՅԻ ՀԱՄԱՐ Է:

*Հռոմ. 4:18–20 – **18** Երբ հույս չկար, նա հուսալով հավատաց, որ շատ ազգերի հայր է լինելու, ինչպես որ իրեն ասվեց. «Քո սերունդն այսպիսին է լինելու» (Ծնն. 15.5բ):*

2. ՀԻՍՈՒՍԸ ՄԵՐ ԿԵՆԴԱՆԻ ՀՈՒՅՍՆ Է:

Կող. 1:27 –որ է Քրիստոսը ձեր մեջ, այն <u>փառքի հույսը</u>... Օրհնյալ է Աստված և Հայրը մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի, որ իր առատ ողորմությամբ մեզ վերստին ծնեց <u>կենդանի հույսի համար</u>՝ մեռելներից Հիսուս Քրիստոսի հարությամբ (Ա Պետրոս 1:3):

3. ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ՀՈՒՅՍԻ ԱՌԱՏՈՒԹՅՈՒՆ Է ԲԵՐՈՒՄ ՄԵՐ ԿՅԱՆՔ:

Հռոմ. 15:13 – Եվ հույսի Աստվածը թող ձեզ ամեն ուրախությամբ և խաղաղությամբ լցնի հավատի մեջ, որպեսզի Սուրբ Հոգու զորության <u>հույսով առատանաք</u>:

*Հռոմ. 5:2-5 – **2** Նրա միջոցով **հավատով** ընդունել ենք այս շնորհը, որի մեջ մտել ենք ու կանք և պարծենում ենք Աստծու փառքի **<u>հույսով</u>**: **3** Եվ ոչ միայն այսքանը, այլ նաև նեղությունների մեջ ենք պարծենում՝ գիտենալով, որ նեղությունը **4** համբերություն է բերում, **5** <u>Իսկ հույսը չի ամաչեցնում</u>, որովհետև **Աստծու սերը** սփռված է մեր սրտերի մեջ Սուրբ Հոգու միջոցով, որ տրվեց մեզ:*

ԻՆՉ Է ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ԱՍՈՒՄ ԻՆՁ ԱՅՍ ՊԱՏԳԱՄԻ ՄԻՋՈՑՈՎ: